

VILDMARKEN

Av UPTON SINCLAIR

(Forts. fr. föreg. nr.)

Hennes protester överstod dock av Onas, som Jurgis hörde uppfylla jämta sig på nytt; han var nästan utom sig. Det var alltså nytt för honom, något nytt, något som förklarade det hade träffat honom som blusen. När lille Antanas föddes, hade han varit i sitt arbete och hade ej vetat om någonting förrän det var överstod; nu var han överstod av oro. De skrällslagna kvinnorna voro riddna; den ena efter den andra försökte tala förstånd med honom och göra det berättligt för honom, att detta var något som kom på kvinnans lott. Till sist till hylften körde de ut honom i ragnen, och där ute började han barhavsd och haft vassning på fram och tillbaka. Men även från gatan hörde han Onas skrik. Han skyndade ännu längre bort, men vände strax tillbaka. Efter en fjärde timme befann han sig ånyo vid trappan, rusade upp för den och började larma på dörren med så stort häftighet, vildsamhet och styrka, att han skulle slå den i spillror, om de icke skyndsamt öppnade och släppte honom in.

Allt vad de sade tjänade till intet. "Huru vet ni", ropade han, "att hon kommer att lyckas genomgå denna kris? Huru veten i detta? Hon är ju döende — hon går under — Hör på henne — hör! Det är vidunderligt — det får ej ske — det måste bli någon hjälp för det! Har ni gjort något för att rädda henne? Ha ni tillkallat någon läkare? Lovat att senare betala honom?"

"Huru skulle vi kunna utlova något sådant? utropade Marija. Vi hava ju inga pänningar. Vi hava ju endast med nöd och mod förmått livnär oss."

"Men jag kan arbeta", utropade Jurgis. "Jag kan förtjäna pänningar!" "Ja", svarade hon. "Men vi trodde, att ni var inspridd i fängelse! Huru kunde vi veta, när ni skulle komma tillbaka?"

Vidare berättade Marija, hurusom hon sprungit både hit och dit för att anskaffa en barmorska och huru dessa begärt tio, andra femton, åter andra tjugufem dollars kontant.

"Och jag ägde icke mer än en fjärdedel dollar. Jag har gjort slut på varenda cent av mina pengar — alla som jag hade i banken. Jag är ännu skyldig doktorn för hans besök under min egen sjukdom, och han hade upphört med dessa besök, sedan han börjat frukta, att han aldrig skulle få någon betalning. Och vi äro skyldiga Antele två veckors hyra, och hon är på väg att svälta ihjäl och fruktar att bli av med sitt hus. Vi hava lånat, vi hava tigit för att kunna uppehålla livet och nu förnå vi icke mera gora någonting."

"Och barnen?" sporde Jurgis. "De hava icke varit hemma under de senaste förtjugo tre dagarna. Vidret har ju varit så förfärligt. Dessutom kunde de ju icke anna, att det här skulle komma på så hastigt. Nedkomsten är två månader för tidig."

Jurgis stod och stödde sig med händerna mot bordet. Hans haka sjönk ner mot bröstet. Han tvekade varje ögonblick vara nära att falla. Plötsligt rusade Antele upp från sin plats och kom stapplande fram emot Jurgis, medan hon med ena handen tveade i sin klädningsficka. Hon uppmärksam på dess djupa en smula trasig, i vars ena hörn fannas en knut.

"Har, Jurgis!" sade hon. "Jag har en smula pänningar. Palauk!"

Hon löste upp knuten, plockade fram

mynta och räknade dem efterhand — trettiofyra cents! "Gå nu själv", sade hon, "och försök att skaffa läkarehjäl. Kanske ni andra ha någon pänningväg att ge honom?" Han betalade helt visst allsammans en dag, sedan han fått arbete, och det skall göra honom gott att få något att tänka på, även om han ej lyckas. När han kommer tillbaka, är måhända allt överstod."

"Och de andra kvinnorna tömde redvilligt sina bösar. De fösta ägde endast en och femcentmynt, men de räcker honom allsammans. Mrs. Olzowski, som bodde i nästa hus och vilkens man var en skicklig slaktare, men förde ett mycket spugt liv, bidrog med nära en halv dollar. Ja, hela summan steg stiltigen upp till en och en fjärdedel dollar. Jurgis hade pänningar i sin knutna näve, och denna gånge han i fickan, varefter han skyndade sig ut.

NITTONDE KAPITLET.

"Madame Haupt, barmorska", stod det att läsa på en liten skylt, som ovanför en krog på avenyen hängde ut från ett fönster i andra våningen. Vid en dörr åt gatan fanns en annan skylt, försedd med avbildningen av en hand med utsträckt pekfinger. Detta finger hänvisade till en rad av smutsiga trappsteg. Jurgis låste upp för trappan, tagande tre eller fyra steg i varje språng.

Madame Haupt var sysselsatt med att steka fläsk och lök samt hade ställt dörren öppna ut. När han gjorde ett försök att knäcka på dörren följde denna upp på vid gavel, och Jurgis såg framför sig Madame Haupt, vilken just hade fört en svart butelj till sina lappar. Han knäckade hårdare, och lön skyndade att komma undan flaskan. Hon var holländska och hennes fetma var rent av fenomenal.

När hon gick, vaggade hon som en på oceanen utsläppt båt, och hennes gång var så tung, att porslinet på hyllan skramlade för varje steg hon tog. Hon bar en smutsig blå hushållskäldning och hennes tänder voro svarta.

"Vad är det fråga om?" sade hon, när hon såg Jurgis. Han hade likt en däre sprungit hela vägen och var därför så andfädd, att han icke förmådde tala. Hans hår var ordnat. Hans ögon voro vilda. Han såg ut, som om han nysat uppstigit ur graven.

"Min hustru!" flämtade han. "Kom genast!"

Madame Haupt satte från sig stekpannan och torkade sina händer på klädningen.

"Ni önskar, att jag skall biträda vid en nedkomst?"

"Ja", flämtade Jurgis. "Jag har just nu hemkommit från en sådan förtäring", yttrade hon. "Jag har icke ens haft tid att kasta i mig en bit mat. Men — om det nu är så brått..."

"Jo, det är det", ropade han. "Gott!... Nå, hur mycket vill ni betala?"

"Jag — jag —", stammade Jurgis. "Hur mycket fördrar ni?"

"Tjugufem dollars!"

Han ansikte fördrades, och han sade:

"Det förmår jag icke betala!"

Kvinnan betraktade honom uppmarksamt.

"Hur mycket förmår ni betala?" frågade hon.

"Måste det erläggas nu — nu genast?"

(Forts.)

FARMARENS EGET HÖRN.

HÖSTKAMPANJ MOT GRÄSHOPPOR.

På grund därav, att pålitliga auktoriteter funnit ett stort antal gräshoppasag på vägar och i falten i vissa Manitobadistrikt, meddelar professor F. W. Brodbeck vid Manitoba Agricultural College i en till oss sänd skrivelse vissa åtgärder, som redan denna höst borde vidtagas. Antagande att råden icke komma försest för att redan före vinterns inbrott kunna be- nyttjas åtminstone i någon mån, med- dela vi dem här.

Han påpekar först och främst, att gräshoppasag alltid läggas i stort an- tal samt att de ägg, som läggas denna höst, övervintra och utvecklas nästa vår. Om man därför släpper eller "diskar" djupt, så motverkar detta i hög grad äggens utveckling, ty att de bliva åtkomliga för frosten, som dödar deras grobarhet. Han påpekar också, att stora massor av ägg lagts på höga, torra platser längs vägarne och att förordade municipala åtgärder skulle vara mera effektiva till deras utrotande, än individuella försök. Där- för råder han till följande:

1. Organiserade kommunerna väl, så att något göres i höst och även nästa vår vid gräshoppornas allra första framträdande.

2. Hög och "diska" djupt i höst allt avmjälat land, på det därigenom en massa ägg må förstöras.

3. Bearbeta sommarträdgård så sent som möjligt i höst i syfte att förstöra äggen.

4. Pjölj upp alla vägar och pjölj dem djupt eller begagna "disken".

5. Låt elden gå över gräsbuxarna och av ogräs angripna ställen, som kunna antagas döla gräshoppor och deras ägg, så hindras därigenom i hög grad ett utbrott i vår.

6. Skaffa ett förord av gift eller något som ersätter gift nu i höst eller under vintern för att ha det till hands att begagnas tidigt i vår för gräshoppornas utrotande.

FRÅNGÅGENS TIO BUD.

En mångfaldigheter har uppställt följande tio bud för dem, som vilja ha framgång.

1. Låt varje gosse lära sig ett nytt, hantverk och uppfostra till fitt och ömtänksamhet.

SOLROSOR SOM SILAGE.

Solrosor hava för första gången i år blivit sådda för kreatursfoder i västra Canada. Experiment med solrosor har redan förut företagits vid Boyens experimentalstation i Montana, som i förra vintras publicerade en liten pamflett med resultatet över deras experimenter. Experimentet utföll tillfreds- ställande och som förut sagts, har redan i år solrosor blivit sådda i västra Canada för silage. Vi äro dock av den övertygelsen att — tills vidare åtminstone — grönhavre blandad med vick- ker eller ärtor, kommer att utgöra den förnämsta silagen, men det skadar icke att våra farmare här i västern avsattna en liten bit för solrosen och

Vi äro i tillfälle att ge några upp- gifter från såväl Canada som U. S. Vi vilja dock i följande nämna att solrosen lämpar sig endast som silage- foder och att de fodrade till kreatu- ren sådana de blivit slagna på åkern icke kan komma på friga, då kreatu- ren i så fall endast äta bladen, då där- emot själva stocken, som ju innehåller det mesta fodret, lämnas orörd.

Ältså, som ju även rubriken angiver, måste vi, för att kunna utnyttja sol- rosen oivillkorligen skära samma till silage. Vad blommorna beträffar är även denna ett utmärkt foder, särskilt om haft ett fördelaktigt inflytande på solros-silagen. Detta antagande kan kanske i någon mån ha sitt berätti- gande, vad mjölkkor beträffar, men

så. Enligt påstående från Staterna är solrosen mycket mera givande än majs och har stort fodervärde, och skulle detta vara fallet även här i Canada, kunna västerns farmare skatta sig lyckliga, ty solrosen växer ymnigt där.

Vi äro i tillfälle att ge några upp- gifter från såväl Canada som U. S. Vi vilja dock i följande nämna att solrosen lämpar sig endast som silage- foder och att de fodrade till kreatu- ren sådana de blivit slagna på åkern icke kan komma på friga, då kreatu- ren i så fall endast äta bladen, då där- emot själva stocken, som ju innehåller det mesta fodret, lämnas orörd.

Ältså, som ju även rubriken angiver, måste vi, för att kunna utnyttja sol- rosen oivillkorligen skära samma till silage. Vad blommorna beträffar är även denna ett utmärkt foder, särskilt om haft ett fördelaktigt inflytande på solros-silagen. Detta antagande kan kanske i någon mån ha sitt berätti- gande, vad mjölkkor beträffar, men

enligt ett uttalande som nyigen gjorts av A. J. McFadden, Neche, N. D., på- står han att solros-silage — utan in- blandning av majs — är precis lika värdefullt som majs. Enligt detta an- vande mr. McFadden solros-silage ute- slutande till slaktboskap, vadan ingen direkt jämförelse kunde göras med mjölk och slaktkreatur på samma plats.

Vi hava dock ett uttalande från pro- fessor Shaw vid lantbruksskolan i Saskatoon, vari han bl. a. säger att några exakta uppgifter kunna de icke lämnas, då nämligen inga "records" hava blivit förda, men påstod att kor- na äro solros-silage med smak och att djuren mjölkade väl.

En annan orsak, varför våra far- mare särskilt här i västern borde göra försök med solrosen, är att den tal betydligt mera torka än majsen.

Vid ovannämnda skola såddes näm- ligen solrosen vid sidan av majsen, vadan de där voro gyllfalle att iakt- taga solrosens motståndskraft mot torkan. Han säger att majsskörden

Issued by Canada's Victory Loan Committee, in co-operation with the Minister of Finance of the Dominion of Canada.

Victory Loan 1919

"Varje Dollar Gives ut i Canada"

Issued by Canada's Victory Loan Committee, in co-operation with the Minister of Finance of the Dominion of Canada.

Canadas mineraldepositioner ha knappast vidrörts — och dock av- kastade dess gruvor \$210,204,970 förra året.

Canadas fältgrödor ha fördubblats på fem år — från \$552,771,500 till \$1,367,909,970.

Canadas befolkning har ökat sin kassabalans i banker och post- kontor nära sjuttio procent på fem år — från \$1,086,013,703 till \$1,740,462,509.

Canadas handel har mer än fördubblats på fem år — från \$1,085, 175,372 till \$2,564,462,215. Canada går ut från kriget som en av världens största och starkaste nationer — dess naturförmögenhet motsvarar \$2,000 för varje man, kvinna och barn av landets folk- mängd.

Canadas Seger-Obligationer äro den finast möjliga pänningeplace- ring, varest säkerhet är den huvudsakliga konsiderationen.

Dessutom vet Ni, då Ni lånar ut Edra pänningar till Canada, att räntan kommer att betalas var sjätte månad — allt Ni har att göra är att gå till närmaste bank och få den.

Canadiensare skola snart få ett annat tillfälle att köpa Seger-Obli- gationer.

Detta kommer troligen att bli sista gången Ni blir i stånd att köpa Canadas obligationer på så förmånliga villkor.

Bered Er på att köpa — Hela Canada är Er säkerhet.

O MÄNO

som ha lust till att lära känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's bepröfvade bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskaps- och många slags sjukdo- mar, hemliga synder, deras följder, förfärligheter och hur man kan bota sig själv i hem- met, o. s. v. — är i hög grad intressant. Sänds fritt i förtärligt önskan till en brev som på ett postkort eller i brev i månaden en adress till den pålitliga läkaren

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Sutes 209-210, Chicago, Ill.